

XXX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jr31 ,7-9)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Nii ütleb Issand: rökake rõõmust Jaakobi üle ja hõisake esimese üle rahvaste hulgast. Kuulutage, laulge kiitust ja ütelge: "Issand on päästnud oma rahva, päästnud need, kes on Iisraelist järele jäänud. Vaata, ma toon nad tagasi Põhjamaalt, kogun nad kokku maailma viimastest äärtest. Nende seas on jalutuid ja pimedaid, käima peal olijaid ja sünnitajaid. Suure hulgana tulevad nad siia tagasi. Nad tulevad nuttes, aga mina toon nad tagasi ja lohutan neid. Ma viin nad veeojade äärde tasast teed mööda, kus nad ei komista. Sest mina olen Iisraeli isa ja Efraim on mu esmasündinu."
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps126 1-2b.2c-3.4-5.6. R:3)

R: Issand on meile suuri asju teinud.

Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid,
siis olime kõik otsekui unenägijad.

Siis oli meie suu täis naeru
ja meie keelel oli hõiskamist.

R:

Siis öeldi rahvaste seas:

Issand on neile suuri asju teinud.

Tõesti, Issand on meile suuri asju teinud,
sellepärast olime rõõmsad.

R:

Issand, lase tagasi pöörduda meie vangidel nagu veeojadel lõunamaal.

Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega.

Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab,
see tuleb ja hõiskab, kandes viljavihke.

R:

(Teine lugemine He5 ,1-6)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Iga ülempreester võetakse inimeste hulgast ja seatakse inimeste heaks teenima Jumala ees - tooma ande ja ohvreid Jumalale inimeste pattude eest. Tema suudab tuua mõistmatuid ja eksijaid tõe tundmisele, sest temal on osa nõtruses. Selle nõtruse pärast peab ta, nii nagu rahvagi eest, tooma ohvri omaenda pattude hüvituseks. Ja keegi ei saa võtta endale ise seda au, vaid Jumala kutsumise peale, nagu Aaroniga sündis. Nõnda ei võtnud ka Kristus endale au saada ülempreestriks, vaid see au anti talle Jumalast, kes talle ütles: "Sina oled mu Poeg, täna ma sünnitasin Sinu". Ka teises kohas ütleb ta: "Sina oled preester igavesti, Melkisedeki seisuse järgi".
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 2 Tm 1,10b)

Halleluuja. Meie Issand Jeesus Kristus on võtnud surmalt võimuse -
toonud meid eluvalguse juurde evangeeliumi läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 10,46-52)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus oma jüngerite ja suure rahvahulga saatel Jeerikost välja

tuli, istus tee ääres pime kerjus Bartimeus, Timeuse poeg. Aga kui ta kuulis, et Jeesus Naatsaretist on seal, hakkas ta valjusti hüüdma: "Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!" Paljud sõitlesid teda, et ta vaikiks, aga tema hüüdis veel valjemini: "Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!" Siis jäi Jeesus seisma ning ütles: "Kutsuge ta siia!" Ja nad kutsusid pimedat ja ütlesid talle: "Ole julge, tõuse üles, tema kutsus sind!" Ja ta heitis oma kuue seljast, tõusis püsti ning tuli Jeesuse juurde. Jeesus küsis temalt: "Mida sa tahad, et ma sulle teeksin!" Pime vastas: "Rabuuni, tee nii, et ma jälle näeksin". Ja Jeesus ütles talle: "Mine, sinu usk on sind aidanud". Ning samas sai pime jälle nägijaks ja käis teed Jeesuse järel. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Kui pime juhib pimedat, siis kukuvad mõlemad auku (Mt15,14). See on muidugi üsna tõenäoline, kuid Jeesus pidas nende sõnadega silmas mitte nägemispuudelisi, vaid vaimupimedaid inimesi. Ta ütles niimoodi variseride ja saduseride kohta, kelle ihusilmadel polnud midagi viga, kuid nende vaim oli pimedusse jäänud. Nii ei osanud nad Jeesuses pikisilmi oodatud Messiat ära tunda ega sedagi uskuda, et nad ei saa Jumalat endaga võrdsena kohelda.

Aga meie, armsad õed ja vennad - kas meie võime kindlad olla, et me Jumala vaimuvalgust ikka veel tajume? Võibolla oleme hoopis variseride sarnased, sest just enesekindlus oma äravalituses teeb inimese vaimu üsna pimedaks. Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuulsast antiikfilosoofist Sokratesest on teada, et tema abielu ei olnud õnnelik. Nii olevat ta öelnud: "Kui mees leiab endale hea naise, siis saab ta õnnelikuks; kui mitte, siis saab temast filosoof." Peab tunnistama, et midagi selles ütluses vastab tõeale. Õnnelik inimene naudib oma elu, ja mida õnnelikum ta on, seda vähem on tal millestki puudu.

Laiemas plaanis võib õnnelikkus aga lausa kultuurist või kliimast sõltuda. Sotsioloogid korraldasid uurimuse Ameerika Ühendriikide keskklassi ja Lõuna-Ameerika slummielanike seas. Tulemused ütlesid, et Lõuna-Ameerika suurlinnade vaesed pidasid end peaaegu sama õnnelikuks kui külluses elavad Põhja-Ameerika kodanlased.

Samuti sõltuvad õnnelikkuse põhjused paljuski sellest eluetapist, millesse inimene on jõudnud. Noore inimese õnn seisneb tihti selles, et ta on armunud ja tema tunnetele vastatakse. Paljud keskealised tunnevad ennast õnnelikuna tööalase või loomingulise enesetostuse läbi. Vana inimene on õnnelik siis, kui tema lastel läheb hästi ja ta ise saab veel endaga hakkama, tema pensionist jätkub kõigeiks hädavajalikuks ning tervisegegagi on enam-vähem. Kuid alati on olnud olemas ka niisuguseid inimesi, kes leiavad õnne vaid elu mõtte tunnetamises. Nii leidsid mõnedki vanakreeka filosoofid, kui nad vanaks ja pimedaks olid jäänud, et nüüd näevad nad palju paremini - silmavalgus ei sega neid enam nägemast...

Sellest mõttest näib olevat kantud ka lugu tänasest evangeeliumist. Pime pöördub Jeesuse poole sõnadega: "Taaveti Poeg, halasta minu peale!" Ta ei sea oma sõnades silmapimedust esiplaanile, kuigi, nagu hiljem selgub, mõistis ta halastuse all just nägijaks saamist. Jeesus aga küsib: "Mida sa tahad, et ma sulle teeksin!" See küsimus viitab asjaolule, et halastus võib tähendada ka muud kui tervise taastamist. On ju teada teinegi lugu, kuidas Jeesus pöördus tema juurde toodud halvatu poole sõnadega: "Sinu patud on sulle andeks antud". Seda oli halvatuks kõige rohkem vaja ja temale oleks sellest piisanud. Seejärel tegi Jeesus ta küll ka terveks, kuid mitte halvatu enda palvel. (Mt 9, 2-6) .

Armsad õed ja vennad, me võime pimedat meest muidugi igati mõista, sest tõsise

haiguse puhul on tervis esimene asi, millest oskame puudust tunda. Vahel aitavad ravimid ja rohud või muud arstlikud meetmed tervise tagasi tuua. Kindlasti on kasu ka palvest, mis kinnitab meie elutahet, sest me usume, et Jumal kuuleb meie palveid. Kuid inimene ei ela siin maailmas igavesti, ükskord vannub alla ka kõige tugevam tervis, ning hiljemalt siis taipab inimene, et miski ei saa olla tähtsam kui hingeõndsus.

Aeg-ajalt ilmub teadlaste sulest ikka uusi teateid avastustest, mis tõestavad, et varem vaimuks või üleloomulikuks elamuseks peetud ilmingud on mõne üsna lihtsa psühho-füüsilise nähtusega seletatavad. Sellised uued teadmised hajutavad küll müstika oreooli, kuid ei suuda ikkagi öelda midagi elu mõtte kohta. Kohtumine end meile ilmutava Jumalaga ei ole ju niivõrd usu küsimus, kuivõrd terve mõistuse nõudmine, et me jõuaksime läbi kaose igavese korra Looja palge ette.

Mis aga sai sellest pimedast, kes Jumala pojaga kohtudes ei taibanud paluda pattude andeksandmist, vaid mõtles ainult oma kadunud silmanägemisele? Jeesus küsis temalt: "Mida sa tahad, et ma sulle teeksin!" Pime vastas: "Rabuuni, tee nii, et ma jälle näeksin". Ja Jeesus ütles talle: "Mine, sinu usk on sind aidanud", ja pime sai nägijaks. Kuid nagu järgnevast selgub, ei saanud terveks mitte ainult tema silmad vaid ka hing, sest ta ei võtnud vastu Jeesuse pakutud võimalust minna terve mehena oma teed, vaid tegi valiku käia Jeesuse järel. Aamen.